

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ל ע"ב

פרשת צו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּמְתָּ קָרֵב בֵּיהּ קְטֹרֶת פְּנִימָא, וְדָקָה. קְשׁוּרָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, וְכַהֲנָא עֲלָא מְכֻלָּא, אֶתְקַשֵּׁר (נ"א אקטר) קְטוּרֶתָא דָּא, בְּקְשׁוּרָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, וְדָא אֶתְקַרֵּי מִזְבֵּחַ הַזֶּהב, וַיִּמְחָא אֶתְקַטֵּר וְאֶתְקַשֵּׁר קְשָׁרָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, בְּחַד קְשָׁרָא. וְחַד מְדַבְּחָא אַחֲרָא, וְאֶקְרִי מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת, וְדָא הוּא לְבָר, (רַבְרַבָּא עֲלָא) וּמִיכָאֵל הַשֵּׁר הַגָּדוֹל, מְקַרֵּיב עָלֶיהָ קֶרֶבְנָא נִיחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְלִתְתָּא, מִזְבֵּחַ הַזֶּהב, וּמִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת, בְּדָא קְטֹרֶת. וּבְדָא חֲלָבִין וְאַמּוּרִין.

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, שְׁנֵי מִזְבְּחוֹת הֵם לְמִטָּה, וְשְׁנַיִם לְמַעְלָה, אֶחָד פְּנִימִי שֶׁל הַכֹּל, שֶׁנִּקְרָאת בּוֹ הַקְטֹרֶת הַפְּנִימִית וְדָקָה, קְשֵׁר הָאֱמוּנָה, וְהַכֹּהֵן הָעֲלִיּוֹן מֵהַכֹּל קוֹשֵׁר (מַקְטִיר) אֶת הַקְטֹרֶת הַזֶּה בְּקְשֵׁר הָאֱמוּנָה, וְזֶה נִקְרָא מִזְבֵּחַ הַזֶּהב. וּמִכָּאֵן נִקְטֵר וְנִקְשֵׁר קְשֵׁר הָאֱמוּנָה בְּקְשֵׁר אֶחָד. וּמִזְבֵּחַ אֶחָד אַחֵר שֶׁנִּקְרָא מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת, וְזֶהוּ בַּחוּץ, (גָּדוֹל עֲלִיּוֹן) וּמִיכָאֵל הַשֵּׁר הַגָּדוֹל מְקַרֵּיב עָלָיו קֶרֶבֶן נִיחָח לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְלְמִטָּה - מִזְבֵּחַ הַזֶּהב וּמִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת, בְּזֶה קְטֹרֶת, וּבְזֶה חֲלָבִים וְאַמּוּרִים.

ועל דא כתיב, (משלי כז) שֶׁמֶן וקִטְרֶת יִשְׁמַח לֵב. וְלֹא כֶּתִיב שֶׁמֶן וְחֶלְבִּין וְאַמּוּרִין יִשְׁמַח, אֲף עַל גַּב דְּאַתְּבִסְמוּתָא דְּרוּגְזָא וְדִינָא אֵינוֹן. אֲבָל שֶׁמֶן וקִטְרֶת, חֲדוּתָא דְּכָלָא אִיהוּ, וְלֹא מִסְטָרָא דְּרוּגְזָא וְדִינָא. וְדָא מִדְּבַחָא דְּאִיהוּ פְּנִימָאָה דְּקִטְרֶת (ס"א דאֵינוֹן פְּנִימָאָה דְּקִטְרֶת) דְּקָה, בְּדִקוּתָא דְּכָלָא, בְּקִשּׁוּרָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא, אֲקָרִי קוּל דְּמָמָה דְּקָה, וּבִגִּין דְּאִיהוּ מִדְּבַחָא פְּנִימָאָה, דְּאַתְקִשֵּׁר בְּקִשּׁוּרָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא.

תרגום לעברית

ועל זה כתוב, (משליכו) שֶׁמֶן וקִטְרֶת יִשְׁמַח לֵב. וְלֹא כֶּתוּב שֶׁמֶן וְחֶלְבִּים וְאַמּוּרִים יִשְׁמַח, אֲף עַל גַּב שֶׁהֵם הִתְבַּשְּׁמוּת שֶׁל הָרֶגֶז וְהַדִּין. אֲבָל שֶׁמֶן וקִטְרֶת הֵם שְׂמִימָה הַכֹּל, וְלֹא מִצַּד הָרֶגֶז וְהַדִּין. וְהַמְזִבֵּחַ הַזֶּה שֶׁהוּא פְּנִימִי שֶׁל קִטְרֶת (שֶׁהֵם פְּנִימִיּוֹת הַקִּטְרֶת) דְּקָה, בְּדִקוּת שֶׁל הַכֹּל, בְּקִשּׁוּר הָאֱמוּנָה, נִקְרָא קוּל דְּמָמָה דְּקָה, וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא הַמְזִבֵּחַ הַפְּנִימִי שֶׁנִּקְשֵׁר בְּקִשּׁוּר הָאֱמוּנָה.

טקסט הזוהר

מִדְּבַחָא אַחְרָא, אֲקָרִי מְזִבֵּחַ הַחֲצוֹן. וּפְנִימָאָה אֲקָרִי מְזִבֵּחַ יִי'. אַחְרָא, אֲקָרִי מְזִבֵּחַ הַנְּחֻשֶׁת, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (מלכים א, ח) מְזִבֵּחַ הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ קֹטֵן מִהֶכִּיל וְגו'. רַבִּי יוֹסִי אָמַר מִהֶכָּא, (דברים לג) וְכָלִיל עַל מְזִבְחָהּ, תָּרִי. וְכִתִּיב עַל מְזִבְחוֹתֵי לְרִצּוֹן.

תרגום לעברית

מְזִבֵּחַ אַחֵר נִקְרָא מְזִבֵּחַ הַחֲצוֹן, וְהַפְּנִימִי נִקְרָא מְזִבֵּחַ ה'. הָאֲחֵר נִקְרָא מְזִבֵּחַ הַנְּחֻשֶׁת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלכים א ח) מְזִבֵּחַ הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי ה' קֹטֵן מִהֶכִּיל וְגו'. רַבִּי יוֹסִי אָמַר מִכָּאן, (דברים לג) וְכָלִיל עַל מְזִבְחָהּ, שְׁנִיִּים. וְכִתוּב עַל מְזִבְחוֹתֵי לְרִצּוֹן.

רבי אבא (אחא) אמר, כתיב (שמות יז) וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וּגּוֹ', לְקַבֵּל הָהוּא פְּנִימָא בְּנָה
 האי, ועל דא אתקרי יי' נסי. מהו נסי. דרשים רשימא דאת קיימא קדישא. דבשעתא
 דעמלק אתא לאעברא האי רשימא קדישא מנייהו דישראל, האי מזבח קיימא לקבליה
 לנקמא ההוא נוקמא דאת קיימא, ועל דא אתקרי (ויקרא כו) חרב נוקמת נקם ברית.
 ודא אתקנת להו לישראל רשימא קדישא. ומשה בנה לקבל האי מזבח, וקרי ליה יי'
 נסי. ודא הוא מזבח פנימי, (מלכים א, יט) קול דממה דקה.

תרגום לעברית

רבי אבא (אחא) אמר, כתוב (שמות יז) וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וּגּוֹ', כַּנְגֵד אוֹתוֹ פְּנִימִי בְּנָה אֶת
 זֶה, וְעַל זֶה נִקְרָא ה' נָסִי. מֶה זֶה נָסִי? שְׁרָשָׁם אֶת הָרָשָׁם שֶׁל אוֹת הַבְּרִית הַקְדוּשָׁה.
 שְׁבַשְׁעָה שְׁעָמֶלֶק בָּא לְהַעֲבִיר אֶת הָרָשָׁם הַקְדוּשׁ הַזֶּה מִיִּשְׂרָאֵל, הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה עָמַד כַּנְגֵדוֹ
 לְנֶקֶם אוֹתָהּ נִקְמַת אוֹת הַבְּרִית, וְלָכֵן נִקְרָא (ויקרא כו) חֶרֶב נִקְמַת נֶקֶם בְּרִית. וְזוֹ
 הַתְּקִינָה לְיִשְׂרָאֵל רָשָׁם קְדוּשָׁה. וּמֹשֶׁה בָּנָה כַּנְגֵדָה מִזְבֵּחַ, וְקָרָא לוֹ ה' נָסִי, וְזֶהוּ מִזְבֵּחַ
 הַפְּנִימִי, (מלכים א יט) קול דממה דקה.

טקסט הזוהר

ועל דא אש תמיד תוקד על המזבח וגו', אש דאשתכח תדירא. ומאי איהו. אשא
 דיצחק. וכדין, שמא דא, אדנ' יי'. וכד יסדר עלה כהנא אינון אעין, אתבסמא בשמא,
 וקרינו לה בשמא דרחמי יי', וקרינו לה בשמא דא. ולזמנין קיימא כגוונא דא, ולזמנין
 קיימא כגוונא דא. רבי שמעון אמר, תרי הוו, ופנימאה קיימא על ההוא דלבר, ומנה
 אתון, ואתקשרא דא בדא. (ויקרא ו) זֶה קֶרְבֶּן אֶהְרֹן. רבי חזקיה פתח, (תהלים קמה)
 צִדִּיק יי' בְּכָל דִּרְכָיו וְחֹסֶד בְּכָל מַעֲשָׁיו. צִדִּיק יי' בְּכָל דִּרְכָיו, הָא תַנִּינָן, כַּמָּה אֵית לֹן
 לבני נשא לאסתכלא ביקרא דמאריהון, ולא יסטו מארחיהו לבר. דהא בכל יומא
 ויומא דינא תלי בעלמא, בגין דעלמא על דינא אתברי וקיימא.

ועל כן, אש תמיד תוקד על המזבח וגו', אש שנמצאת תמיד. ומי היא? האש של יצחק. ואז השם הזה - אֵלֶיךָ. וכשסדר עליו הכהן אותם עצים, הוא מתבשר בשם, וקוראים לו בשם הרחמים - יי, וקוראים לה בשם הזה. ולפעמים עומדת כמו זה, ולפעמים עומדת כמו זה. רבי שמעון אמר, שנים היו, והפנימי עומד על אותו אחד שבחוץ, וממנו גזון, ונקשרים זה עם זה. זה קרבן אהרן. רבי חזקיה פתח, (תהלים קמה) צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. צדיק ה' בכל דרכיו, הרי שנינו, כמה יש לבני אדם להתבונן בכבוד רבונם שלא יסטו מדרכם החוצה, שהרי בכל יום ויום הדין תלוי בעולם, משום שהעולם נברא ועומד על הדין.

טקסט הזהיר

ועל דא, בעי בר נש לאסתמרא מחובוי, דלא ידע זמנא דינא שריא עלוי. יתיב בביתיה, דינא שריא עלוי. נפק מביתיה לבר, דינא שריא עלוי. ולא ידע אי יתוב לביתיה אי לאו. נפיק לארחא, על אחת כמה וכמה, דהא כדין דינא נפקא קמיה, הדא הוא דכתיב, (תהלים פה) צדק לפניו יהיה. בגין כה, בעי לאקדמא ולמבעי רחמי קמי מלכא, בגין דישתזיב מן דינא, בשעתא דשריא בעלמא. דהא כל יומא ויומא שריא דינא בעלמא, הדא הוא דכתיב, (תהלים ז) ואל זועם בכל יום.

תרגום לעברית

ולכן צריך אדם להשמר מחטאיו, שלא ידע את הזמן שהדין שורה עליו. יושב בביתו - הדין שורה עליו. יוצא מביתו החוצה - הדין שורה עליו, ולא ידע אם ישוב לביתו ואם לא. יוצא לדרך - על אחת כמה וכמה, שהרי הדין יוצא כנגדו. זהו שכתוב (שם פה) צדק לפניו יהיה. משום כה צריך להקדים ולבקש רחמים מלפני המלך כדי שינצל מן הדין בשעה שהוא שורה בעולם, שהרי בכל יום ויום שורה הדין בעולם. זהו שכתוב ואל זועם בכל יום.

השָׁתָא אֵית לְמִימַר, הָא תַּנְיָנָן, וְאִתְעָרוּ חֲבָרְיָא, אֵל בְּכָל אֲתֵר חֶסֶד הוּא, כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (דְּבָרִים י) הָאֵל הַגָּדוֹל, וְדָא נְהִירוּ דְּחֻכְמָה עֲלָאָה, וְאֵת (קִי"ט ט ע"ב) אִמְרַת וְאֵל
זוּעָם בְּכָל יוֹם, שְׂבִיק קָרָא כָּל אֱלִין שְׁמָהֶן, וְאַחִיד בְּהָא, אִי הָכִי לֹא קִיַּיְמִין מִיָּלִי. וְעוֹד,
דְּכִתִּיב, (ישעיה ט) אֵל גְּבוּר, אוּ נֹקִים לִיה דִּינָא, אוּ נֹקִים לִיה רַחֲמִי.

תרגום לעברית

עֲתָה יֵשׁ לוֹמַר, הֲרִי שְׁנִינוּ, וְהִתְעוֹרְרוּ הַחֲבָרִים, אֵל בְּכָל מְקוֹם חֶסֶד הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(דְּבָרִים י) הָאֵל הַגָּדוֹל, וְזֶה אֹר שֶׁל חֻכְמָה עֲלִיוֹנָה, וְאֵתָה אִמְרַת וְאֵל זֶעַם בְּכָל יוֹם. עֲזַב
הַפְּסוּק כָּל אֵלוֹ הַשְּׁמוֹת וְאַחַז בָּזָה. אִם כֵּן, לֹא עוֹמְדִים הַדְּבָרִים. וְעוֹד, שְׁכַתוּב (ישעיה
ט) אֵל גְּבוּר, אוּ שְׁנַעֲמִיד אוֹתוֹ בְּדִין, אוּ שְׁנַעֲמִיד אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים.

טקסט הזוהר

אֵלָא הָכִי שְׁמַעְנָא, חֲיִיבִיא מְהֻפְכִי רַחֲמִי לְדִינָא. דְּלִית לָהּ בְּכָל אִינוּן כְּתָרִין עֲלָאִין
דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, דְּלֹא כְּלִילָן רַחֲמִי בְּדִינָא, וְדִינָא בְּרַחֲמִי. וְחֲיִיבִיא, מְהֻפְכִי רַחֲמִי לְדִינָא.

תרגום לעברית

אֵלָא כֹּה שְׁמַעְנוּ, הִרְשָׁעִים מְהֻפְכִים רַחֲמִים לְדִין. שְׂאִין לָהּ בְּכָל אֵלוֹ כְּתָרִים עֲלִיוֹנִים שֶׁל
הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ שֶׁלֹּא כְּלוּלִים רַחֲמִים בְּדִין, וְדִין בְּרַחֲמִים. וְהִרְשָׁעִים מְהֻפְכִים רַחֲמִים לְדִין.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"א ע"א) ♦

טקסט הזוהר

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, שְׁפִיר בְּהָהוּא דְּכִתִּיב אֵל גְּבוּר, אֵלָא אֵל זוּעָם בְּכָל יוֹם מַהוּ, דְּהָא
בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא קִיַּיְמָא בְּדִינָא, בֵּין דְּבִנִּי עֲלֵמָא זַכָּאִין, בֵּין דְּלֹא זַכָּאִין. לֹא הָוָה בִּיּוֹדִיה,
אֲתוּ שְׂאִילוֹ לִיה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹן, וְדָאִי אֵל זוּעָם בְּכָל יוֹם, וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבָרְיָא,
לְזַמְנִין הוּא דִּינָא, לְזַמְנִין הוּא

אמר לו רבי יהודה, טוב בזה שכתוב אל גבור, אלא אל זעם בכל יום מהו? שהרי בכל יום ויום עומד בדין, בין שבני העולם זכאים, בין שלא זכאים. לא היה בידו. פאו ושאלו לו לרבי שמעון. אמר להם, ודאי אל זעם בכל יום, והרי בארונה החברים, לעתים הוא דין ולעתים הוא רחמים. אם זוכים בני העולם, הרי אל עומד, והוא חסד. ואם לא זוכים, הרי אל עומד, ונקרא גבור, ועל זה עומד בכל יום.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.